Lieta Nr.11390048115
Lietas arhīva Nr. K37-0031-16/6

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Tukumā 2016.gada 11.martā

Tukuma rajona tiesa tiesnese L.Sprigule

piedaloties prokurorei M.Dārziņai

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/ (/pers. A/), personas identifikācijas numurs /numurs/, dzimis /datums/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 323.panta pirmās daļas.

Tiesa

k o n s t a t ē j a

Apsūdzētais/pers. A/ personiski piedāvāja materiālu vērtību - kukuli valsts amatpersonai, lai tā, izmantojot savu dienesta stāvokli, neizdarītu kādu darbību kukuļa piedāvātāja interesēs.

2015.gada 14.augustā ap plkst. 17.22 /pers. A/, vadīja automašīnu Opel Sintra ar Lietuvas Republikas valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ Tukumā pa Tirgus ielu virzienā no Talsu ielas, vadot transportlīdzekli ar ātrumu 63 kilometri stundā, līdz ar to, pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu par 13 kilometriem stundā, vietā, kurā atļautais maksimālais braukšanas ātrums ir 50 kilometru stundā. /pers. A/ vadīto transportlīdzekli apturēja Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas darbinieks /pers. B/. Inspektors M.Bierands uzrādīja /pers. A/ viņa vadītās automašīnas fiksēto braukšanas ātrumu radarā „Iskra" Nr.l3292D, un paskaidroja, ka par Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu /pers. A/ tiks sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Pēc inspektora M.Bieranda uzaicinājuma /pers. A/ viņam uzrādīja vadītāja un automašīnas reģistrācijas apliecību. Pēc minēto dokumentu pārbaudes inspektors M.Bierands aizgāja uz dienesta automašīnu Renault Master - valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/. Pēc kā /pers. A/, nolūkā izdarīt kukuļdošanu valsts amatpersonai - Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta inspektoram M.Bierandam, kurš ir valsts amatpersona saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonas darbībā" 4.pantu, lai inspektors, izmantojot savu dienesta stāvokli, nesastādītu /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu par Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 149 ^{8}.panta 4.daļā, piegāja pie inspektora M.Bieranda, kurš sēdēja dienesta transportlīdzeklī ar atvērtām durvīm un ielika inspektoram kreisajā bikšu kabatā materiālu vērtību - naudu vienu 10 *euro* banknoti, bet piedāvātais kukulis netika pieņemts un par konstatēto ceļu satiksmes pārkāpumu tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PD 523517.

/pers. A/ izdarīja kukuļdošanu, tas ir mantiska labuma - naudas 10 *euro* nodošanu valsts amatpersonai, lai tā izmantojot savu dienesta stāvokli, /pers. A/ interesēs nesastādītu administratīvā pārkāpuma protokolu.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 323.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. A/ pilnīgi atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā un lūdza neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, tiesa pieņēma lēmumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Apsūdzētajam ir izskaidrota pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

/pers. A/ darbības tiesa kvalificē pēc Krimināllikuma 323.panta pirmās daļas, kā kukuļa-materiālas vērtības, personisku piedāvāšanu valsts amatpersonai-policijas darbiniekam, lai tas, izmantojot savu dienesta stāvokli, nesastādītu /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu par ātruma pārsniegšanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Savukārt, atbilstoši šī panta trešajai daļai, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, tiesa konstatē, ka /pers. A/ Latvijas Republikā agrāk nav sodīts, ir Lietuvas Republikas pilsonis.

No Akmenes rajona pašvaldības administrācijas izziņas izriet, ka /pers. A/ ir deklarējis dzīvesvietu /adrese/(lietas 60.-61.lapa).

No Lietuvas Republikas valsts sociālās apdrošināšanas fonda pārvaldes Mažaiķu nodaļas izziņas izriet, ka /pers. A/ saņem invaliditātes pensiju (lietas 64.-65.lapa).

Tiesas sēdē apsūdzētā paskaidrojumi pierāda, ka viņam ir piešķirta invaliditāte, sakarā ar sirds saslimšanu, ar 55% darbnespēju (lietas 62.-63.lapa). Ir implantēts kardioverters/defbrilators (lietas 66.-68.lapa).Algotu darbu nestrādā, apgādībā divi bērni –studenti un sieva. Norādītā informācija, kas apstiprinās ar iesniegtajiem dokumentiem, pierāda, ka /pers. A/ nav darbspējīga persona.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu Krimināllikuma 323.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā smags noziegums, par kura izdarīšanu šī panta sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu vai naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta otro daļu piespiedu darbs nav piemērojams darbnespējīgām personām. Noteikts vecums, slimība, invaliditāte, [..] pilnīgi atņem vai daļēji ierobežo cilvēku spēju strādāt, tāpēc šiem cilvēkiem nepieciešama sociālā aizsardzība. Pienākuma uzlikšana strādāt var nelabvēlīgi ietekmēt šo cilvēku veselības stāvokli. Šāda atziņa izriet no tiesu prakses. (sk. Augstākās tiesas 2007.gada 8.novembra lēmumu lietā Nr. SKK? J– 571/2007.)Konkrētajā gadījumā tiesa konstatē Krimināllikuma 40.panta otrajā daļā norādītos apstākļus, kas izslēdz iespēju piemērot /pers. A/ piespiedu darbu.

Tiesa uzskata, ka /pers. A/ nosakāms likumā paredzētais brīvības atņemšanas sods. Novērtējot apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, noziedzīgā nodarījuma apstākļus, apsūdzētā personu raksturojošos datus un viņa veselības stāvokli, tiesa ir ieguvusi pārliecību, ka apsūdzētais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, viņu var notiesāt ar brīvības atņemšanas sodu nosacīti, nosakot pārbaudes laiku, kā to paredz Krimināllikuma 55.pants. Tiesas ieskatā, šāda soda noteikšana atbilst Krimināllikuma 35.pantā noteiktajiem soda mērķiem.

Kā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa novērtē apsūdzētā vaļsirdīgo atzīšanos izdarītajā, izdarītā nožēlošanu.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību, veicinājis procesa norisi, piesakot lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, kas liecina par viņa attieksmi pret apsūdzību.

Tiesa, atbilstoši Krimināllikuma 48.pantam, nekonstatē /pers. A/ atbildību pastiprinošus apstākļus.

Pirmstiesas izmeklēšanā /pers. A/ netika piemērots drošības līdzeklis. Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam nav piemērojams drošības līdzeklis, jo nav konstatēti Kriminālprocesa likuma 241.pantā norādītie apstākļi drošības līdzekļa piemērošanai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 6.punktu, lietiskais pierādījums - desmit *euro* banknote ar Nr.PA4673239793, kas nodota glabāšanā Valsts policijas Finanšu pārvaldes Grāmatvedības birojā -konfiscējama valsts ienākumos.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529., 531. pantu,

Tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ (/pers. A/), atzīt par vainīgu un sodīt pēc Krimināllikuma 323.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz četriem mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sodu /pers. A/ noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz sešiem mēnešiem.

Lietiskos pierādījumus - desmit *euro* banknoti ar Nr.PA4673239793 - konfiscēt valsts ienākumos.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem Zemgales apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Tiesnese L.Sprigule